

מסכת ערכין

פרק ה משנה ב

קְמֵי יְדֵי עַלִּי, שָׁמֵין אֹתֹתּוֹ, כַּמָּה הַוָּא שָׂוָה בְּיַד, וּכַמָּה הַוָּא שָׂוָה בֶּלָא יַד. זֶה חַמֵּר בְּנִזְרִים מִבְּעֲרָכִין. וְחַמֵּר בְּעֲרָכִין מִבְּנִזְרִים, כִּיצֶד. קָאָוֶר, עֲרָכִי עַלִּי, וּמָת, יִתְנַזֵּן הַיּוֹרֶשֶׁן. קְמֵי עַלִּי, וּמָת, לֹא יִתְנַזֵּן הַיּוֹרֶשֶׁן, שְׁאֵין קְמִים לְמִתִּים. עֲרָה יְדֵי וְעֲרָה רְגָלִי עַלִּי, לֹא אָמֵר כְּלֻומָם. עֲרָה רָאשִׁי וְעֲרָה כְּבָדִי עַלִּי, נוֹתֵן עֲרָה כָּלֹו. זֶה הַכָּלָל, קָבֵר שַׁהְנִשְׁמָה תָּלוּיה בָו, נוֹתֵן עֲרָה כָּלֹו: